

lyder paa Thøndehaveren, thi Transporten af slige Obligationer sfeer jo ved selve Obligationernes Overlevering.

Melchior: Jeg vil blot tillade mig at udtale, at det efter min Opfattelse vistnok har været Meningen, at Transport til en bestemt navngiven Person skulde kunne skee uden Stempel, ligesom dette ogsaa vil være aldeles nødvendigt, hvis disse Obligationer skulde kunne sættes i Klasse med de tidligere Communeobligationer, med Hensyn til hvilke Saadant har været Tilfældet. Kjøbenhavns Commune har jo tidligere stiftet meget betydelige Laan, og dens Obligationer for disse Laan kunne transporteres til navngivne Personer og noteres paa disses Navne uden Benyttelse af Stempelpapir, og det vilde altsaa være noget abnormt, naar der nu kom nye kjøbenhavnske Obligationer, som ikke havde den samme Ret. Efterat Finantsministeren har erklæret, at en saadan Ret ikke ligger i Lovforslaget, saa forekommer det mig, at det vil være nødvendigt ved tredje Behandling at faae foretaget en Forandring i samme, hvorved denne Mangel afhjælpes.

Finantsministeren: Det ærede Medlem (Lehmann), der havde Ordet forud for det sidste ærede Medlem, havde opfattet Sagen ganske rigtigt. Spørgsmaalet er, om der skal betales Stempelpapir meer end eengang, og dertil svarer jeg Nei. Tanken er, at der ikke skal betales meer end eengang, men eengang skal ogsaa betales. Dersom man altsaa udsteder Hovedobligationen paa Stempelpapir, saa har man Ret til at udstede Partialobligationerne, naar man dert paabaeraader sig Hovedobligationen, uden at bruge Stempelpapir. Men tvivlsomt kunde det maaskee være, om man kunde lade dem notere paa Navn, og da senere transportere dem uden Brug af Stempelpapir, men jeg antager, at dette dog ogsaa ligger i Stempelloven, navnlig i dens § 62, der giver Tilladelse til at transportere alle Forskrivninger, som det er tilladt at udstede til Thøndehaveren, paa

ustemplet Papir, hvad enten Transporten sfeer til en navngiven eller til en innavngiven Person. At der ikke kan blive Tale om at bruge Stempelpapir til Transport af en Obligation, saalænge denne lyder paa Thøndehaveren, har ogsaa det ærede Medlem, som jeg nys sigtede til, ganske rigtigt bemærket. Transporten sfeer nemlig da ved Overlevering af Obligationen, og dermed er den Sag endt.

David: Jeg nægter ikke, at jeg ved de forskjellige Ytringer, som ere faldne fra den høitæredede Finantsminister, er kommen Noget i Tvivl om, hvorledes Lovforslaget egentlig skal forståes. Efter den første Udtalelse af den høitæredede Finantsminister formodede jeg, at det var hans Tanke, at der, naar en Partialobligation lød paa Navn, og naar den skulde transporteres, skulde bruges Stempelpapir dertil. Han ansøgte, at dette var Tilfældet med Obligationerne for Havnelaandet i Aarhus, og gjentog det, hvis jeg ikke opfattede ham galt, flere Gange. Dette fandt jeg at være urigtigt af de af det ærede 3die Medlem for Kjøbenhavn (Brock) ansøgte Grunde, og jeg troede ikke, at Sammenstillingen med Aarhus Havnelaan var paa rette Sted, fordi et Laan paa flere Millioner med Hensyn til Affættelighed ikke kan sættes i Klasse med det Laan, jeg troer paa 100,000 Rd., der i 1856 fandt Sted til Aarhus Havn. Efter den sidste Bemærkning af den høitæredede Finantsminister trøer jeg derimod at kunne antage, at hans Tanke har været den selsamme, som er bleven fremst af den første ærede Taler (Brock), nemlig at der ikke behøves Stempelpapir, hvad enten Partialobligationerne udstedes til Thøndehaveren eller paa Navn, og at begge Slags Obligationer skulde kunne transporteres med lige Letthed og uden Stempelpapir. Da dette imidlertid er af stor Bigtighed for Laanets Optagelse og for dem, som ville overtage Laanet, ønsker jeg, at den høitæredede Minister aldeles bestemt vil udtale, hvad der er Lovforslagets Tanke, idet jeg endnu kun skal tillade mig den ene Bemærkning, at, hvis Partialobligationer